

Ursul la priseci

Alecu Donici

La o alegere, făcută după legi
Ce dobitoacele povăţuiesc din veci,
Pe urs l-au fost ales nazâr peste priseci,
Deşi s-ar fi putut un alt, oricare fie,
Să prindă o aşa cam grea dregătorie.

Căci ursul dacă dă de miere,
Apoi se-ncurcă-n socotele.
Dar pasă tu de cere
La fiare rânduiele!..

Oricine au dorit să intre-n aşa post,
Nevrednic, defăimat de către toţi au fost

Şi parcă înadins
Asupra ursului majorita s-au strâns.
Toţi l-au heretisit,
Iar el au mulţumit,

Ba încă la cei mari şi labele au lins.
Dar răul în priseci curând s-au dezvelit;
Căci ursul, cum au mers la tact, s-au apucat

De curăţit, de retezat
Şi, drept, oricare stup în labă-i au intrat
L-au scos de tot curat,
Iar mierea la bârlog mergea necontenit,

Pân' ce la sfat s-au dat de ştire
Şi s-au orânduit

La faţa locului pe forme desluşire.
Au mers, au cercetat, au scris, au lămurit,
Dar mierea n-au înapoit;
Iar ursul de pe loc
S-a şi trimis surghiun pe iarnă la bârlog.

El în singurătate

Îşi sughe labele mult pline de păcate.
Şi, ca un călător pe mare,
Aşteaptă vântul cel de cale.

POEZII ONLINE

Nici nu mai zic nimică:
De urși mi-i tare frică.